

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-12Csp/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122206756
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Soňa Valoušková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1122206756.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudkyňou Mgr. Soňou Valouškovou, v spore žalobkyne: V. R., nar. XX.XX.XXXX, S. XX, S. A., zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 500 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 211,56 eura do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobkyni proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 03.08.2022, sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 500 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 29.08.2017 jej žalovaný na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX poskytol spotrebiteľský úver, ktorý bol z dôvodu chýbajúcich obligatórnych náležitostí zmluvy postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti; predmetná zmluva vykazovala i ďalšie rozpory s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, nakoľko obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky vytvárajúce hrubý rozpor medzi právami a povinnosťami v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa tak uhradila žalovanému finančné prostriedky značne prevyšujúce poskytnuté plnenie zo strany žalovaného, na ktoré nemal právny nárok, a to aj prostredníctvom nezákonných zrážok zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, čím na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, z ktorého dôvodu sa žalobkyňa domáhala súdnej ochrany. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.04.2022, sp. zn. 16CoCsp/29/2021, nadobudol právoplatnosť dňa 08.06.2022, určil, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 846,22 eura titulom bezdôvodného obohatenia. Súd tak uvedeným rozhodnutím deklaroval, že žalovaný postupom opísaným v rozhodnutí porušil práva spotrebiteľa, ktorých integrálnou súčasťou je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a úplné informácie v zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa, garantovaných § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), ako aj zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“).

Vzhľadom na uvedené vznikol žalobkyňi v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nárok na primerané finančné zadosťučinenie. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, v zmysle záverov ktorého úspešným uplatnením práva na súde je nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu o priznaní nároku zo spotrebiteľskej zmluvy alebo určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a pod.; v predmetnej veci je táto podmienka splnená vyššie označeným právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Žiar nad Hronom. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatnila nárok na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 eur, s tým, že vznik ujmy v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je potrebné skúmať a zo strany žalobkyne preukazovať, nakoľko na vznik tohto práva postačuje samotné porušenie práva alebo povinnosti; jediným kritériom posúdenia výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť. Keďže z dôvodu zneužitia slabšieho postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa sa žalovaný snažil získať majetkový prospech za použitia nekalých obchodných praktík, neprijateľných zmluvných podmienok, z ktorého dôvodu bola nútená obrátiť sa s ochranou svojich práv na súd, čo vyústilo do časovo aj psychicky náročných konaní pred všeobecným súdom, na ktorom bola žalobkyňa úspešná, mala za to, že suma vo výške 500 eur je vzhľadom na uvedené primeraná v porovnaní s masívnym zásahom do majetkovej stability spotrebiteľa. K žalobe pripojila listinné dôkazy: rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.04.2022, sp. zn. 16CoCsp/29/2021, predžalobná výzva zo dňa 20.07.2022, predžalobná výzva - e-mail žalovanému.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobkyňa neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali vznik žalovaného nároku a dôvodnosť uplatnenej výšky, keď žaloba neobsahuje žiadne skutkové tvrdenie týkajúce sa sumy 500 eur; ide preto o subjektívnu a nepreskúmateľne určenú požiadavku, ktorá nemá oporu v žalobe. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/61/2018 uviedol, že zadosťučinenie je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti a právny poriadok pozná takúto formu odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách, pričom podotkol, že žalobkyňou požadovaná suma dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia. Hoci existencia ujmy ako predpoklad priznania jej vyrovnaní v podobe zadosťučinenia nemusí byť exaktne preukazovaná, v rámci racionálnych záverov musí byť už v žalobe odôvodnená konkrétnymi okolnosťami ako daná, inak by zadosťučinenie nepredstavovalo žiadnu satisfakčnú funkciu. Spotrebiteľ teda nie je povinný dokazovať rozsah ujmy či príčinnú súvislosť, uvedené však neznamená, že nárok vznikne za každých okolností, aj keď ujma nevznikla; je preto nevyhnutné, aby bola jej existencia tvrdená a aby bola takáto ujma skutočná. Samotný záver o tom, že žalovaný porušil práva spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy, nie je záverom o skutočnej existencii takejto ujmy a pre priznanie finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. preto nie je dostatočný. Podľa mienky žalovaného žaloba neobsahuje skutkové tvrdenia, na základe ktorých by uplatnený nárok bol osvedčený, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení a v tejto súvislosti poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/196/2009 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012; žalobkyňa teda neuviedla žiadne okolnosti na posúdenie primeranosti požadovaného zadosťučinenia. Žalovaný tiež namietať premičanie nároku, majúť za to, že ak podľa žalobkyne vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie je daný okolnosťami deklarovanými v rozsudku zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114, potom premičacia doba musela začať plynúť už od ich vzniku, čo je moment zhodný s uzavretím úverovej zmluvy. Premičacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy došlo k podaniu žaloby na súde, ale od okamihu, kedy sa právo mohlo po prvýkrát uplatniť, pričom žalobkyňa tak mohla urobiť kedykoľvek od 29.08.2017; uplynutím troch rokov preto ňou tvrdný nárok zanikol. Poukázal na záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/127/2017, v zmysle ktorého pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy, pričom uvedený výklad k § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. prijal v spore, v ktorom si žalobcovia uplatnili právo na zaplatenie primeraného zadosťučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky; súdy v uvedenom konaní teda nezamietli žalobu o finančné zadosťučinenie ako podanú predčasne z dôvodu, že najskôr malo prebehnúť samostatne konanie o určenie neprijateľnej podmienky, ktoré by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné; dovolaciemu súdu pritom bola položená konkrétna dovolacia otázka o tom, či na uplatnenie finančného zadosťučinenia musí najskôr prebehnúť a právoplatne skončiť iné konanie a dovolací súd nutnosť tejto podmienky vyslovene poprel. Vzhľadom na uvedené mal za to, že predpokladaná obrana žalobkyne o možnosti uplatňovať nárok až po skončení nejakého predchádzajúceho konania je tak vylúčená. Ak teda žiadny predchádzajúci spor

medzi stranami sporu nemusí prebiehať, potom okamih, kedy sa právo na primerané zadosťučinenie mohlo prvýkrát vykonať, sa logicky nemôže viazať na skončenie nejakého konania. S ohľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa v replike nesúhlasila s argumentáciou žalovaného a považovala ju za zavádzajúcu a nezohľadňujúcu aktuálnu právnu úpravu a rozhodovacia prax v konaniach o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že zo žaloby nemožno zistiť žiadnu skutočnosť odôvodňujúcu žalobu alebo žalovanú sumu, s uvedeným nesúhlasila, nakoľko tieto skutočnosti vyplývajú ako zo žaloby, tak aj z jej príloh, najmä z právoplatného rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý bolo jasne a zreteľne súdom deklarované porušenie práv spotrebiteľa v dôsledku nesprávneho postupu žalovaného v kontraktáčnom procese. Odôvodnenie tohto rozhodnutia v plnom rozsahu podporuje jej argumentáciu a prispieva k správnosti jej záverov, keď deklaruje, že veriteľ nerešpektoval právnu úpravu o ochrane spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, nepostupoval s odbornou starostlivosťou a pod. Zopakovala, že ujmu nie je potrebné preukazovať a na vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotné úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde, t.j. s predpokladom vzniku nároku je spojená jedna zásadná podmienka, a to úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa na súde, a teda až týmto momentom spotrebiteľovi vzniká právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia; jeho posúdenie sa preto viaže na moment právoplatného rozhodnutia súdu, ktorým boli deklarované porušenia jeho práv. Až predmetným rozhodnutím bola žalobkyni poskytnutá ochrana pred nesprávnym postupom žalovaného, ktorý mal pôvod už samotnom počiatku prejednávanych zmluvných vzťahov. Jediným kritériom posúdenia výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť k porušeniu práv spotrebiteľa. Poukázala i na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2019, sp. zn. 3Co/56/2019 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.03.2015, sp. zn. 12Co/127/2013. Žalobkyňa pritom už v žalobe vymedzila, od čoho odvodzuje výšku uplatneného finančného zadosťučinenia, a to aj s prihliadnutím na súdom konštatovanú bezúčnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a zaviazanie žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď žalobkyňa sa úspešne domohla ochrany svojich práv na súde. Požadované finančné zadosťučinenie v sume 500 eur tvorí len menšiu časť oproti sume bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo na strane žalovaného na úkor žalobkyne; podľa jej mienky je uplatnená suma vo vzťahu k porušeniu práv spotrebiteľa, dlhotrvajúcemu procesu hájenia jej práv primeraná. Podotkla, že súdy v obdobných prípadoch priznávajú spotrebiteľom ďaleko vyššiu hodnotu primeraného finančného zadosťučinenia, v niektorých prípadoch dokonca totožnú s výškou napríklad získaného bezdôvodného obohatenia na úkor spotrebiteľa, či výškou sumy zrazenej zo mzdy spotrebiteľa na podklade neprijateľnej dohody o zrážkach zo mzdy, v ktorej súvislosti poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2016, sp. zn. 6Co/104/2017, sp. zn. 7Co/23/2017, sp. zn. 19Co/30/2018, sp. zn. 7Co/49/2018, sp. zn. 21Co/31/2018. Uplatnená výška žalovanej sumy je preto podporená i ustálenou rozhodovacou praxou iných súdov. Žalobkyňa aktívne konala z dôvodu, že žalovaný sa od nej snažil vymôcť plnenie, ktoré mu nepatrilo, čo viedlo k vzniku súdneho konania; žalovaný pritom vzniku súdneho sporu mohol zabrániť, napríklad snahou o uzatvorenie zmieru či mimosúdnu dohodu, čím by k vzniku podmienky úspešného uplatnenia práva na súde nedošlo, avšak žalovaný tak neurobil. Pokiaľ išlo o námietku premlčania, žalobkyňa mala za to, že nejde o kvalifikovanú námietku premlčania, nakoľko žalovaný neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, na základe čoho je možné nepochybné dospieť k záveru, že v danom prípade malo dôjsť k podaniu žaloby po uplynutí premlčacej doby, keď túto ani bližšie nešpecifikuje, ani bližšie neodôvodňuje; rovnako túto ani nepodložil relevantnými dôkazmi. Je však evidentné, že žalovaný začiatok plynutia premlčacej doby viaže na dátum podania žaloby v konaní vedenom pod sp. zn. 12Csp/54/2022, avšak opomenul, že rozhodnutie súdu, ktorým sa spotrebiteľ domohol ochrany svojich práv nadobudlo právne účinky až dátumom jeho právoplatnosti, t.j. 08.06.2022, čo je explicitne vyžadovanou podmienkou v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. na vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Predmetná žaloba bola na súde podaná dňa 03.08.2022, a teda pred uplynutím premlčacej doby.

4. Žalovaný sa k replike žalobkyne písomne nevyjadril.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.08.2025. Dňa 15.07.2025 žalovaný doručil súdu podanie, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania hotových výdavkov a súhlasil s prejednaním, vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Na základe jeho vyjadrení v tomto konaní navrhol podanú

žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Dňa 22.08.2025 doručila súdu podanie žalobkyňa, ktorým ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a zotrvať v plnom rozsahu na doterajších podaniach a návrhoch súhlasila s pojednávaním v neprítomnosti žalobkyne i jej právneho zástupcu s tým, že v prípade úspechu si uplatňuje náhradu trov konania. Spolu s predmetným podaním predložila aj e-mail zo dňa 23.07.2025 adresovaný právnenmu zástupcovi žalovaného s návrhom na uzatvorenie mimosúdnej dohody, na ktorý neobdržali žiadnu odpoveď. Súd konal v neprítomnosti sporových strán.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114, určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.08.2017, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.); uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 846,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.01.2021 do zaplataenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok II.); ponechal v platnosti neodkladné opatrenie nariadené uznesením zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 24Csp/38/2020 (výrok III.); a žalobkyňi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok IV.). Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.08.2017, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov a zaplataenia sumy 846,22 eura s príslušenstvom. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere jej žalovaný poskytol úver v sume 3.000 eur a žalobkyňa bola povinná poskytnuté finančné prostriedky vrátiť v 48 mesačných splátkach po 88,98 eura spolu s pravidelným poisťným v sume 39 eur mesačne. Listom zo dňa 18.06.2018 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o začatie výkonu zrážok zo mzdy za účelom uspokojenia údajnej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o úvere, ktorá mala k uvedenému dňu predstavovať sumu 4.993,06 eura. Dňa 09.06.2020 žalobkyňa podala na Okresný súd Žiar nad Hronom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého uvedený súd uznesením zo dňa 10.07.2020 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne a zároveň jej uložil povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať proti žalovanému žalobu o určenie neplatnosti úverovej zmluvy, resp. o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Konajúci súd mal v konaní preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 29.08.2017 platne uzatvorená zmluva o úvere, ktorú súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú a na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver v sume 3.000 eur a žalobkyňa sa tento zaviazala žalovanému vrátiť v 48 mesačných splátkach po 88,98 eura; celková čiastka, ktorú sa zaviazala zaplatiť predstavovala sumu 4.271,04 eura. Žalobkyňa zároveň pristúpila k poisťeniu schopnosti splácať úver s výškou náhrady poisťného v sume 39 eur mesačne a počtom platieb 48, s tým, že poisťné uhrádza žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník sa zaväzuje veriteľovi platiť náhradu poisťného spolu s mesačnou splátkou úveru. Žalobkyňa so žalovaným súčasne uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy za účelom zabezpečenia záväzku žalobkyne. Z dôvodu nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval konajúci súd úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko žalovaný do nákladov nezahrnul aj náklady za doplnkovú službu - poisťenie schopnosti splácať úver, pričom pristúpenie k tomuto poisťeniu súd vyhodnotil ako podmienku pre poskytnutie spotrebiteľského úveru žalobkyňi, keďže žalobkyňa nemala možnosť vylúčiť účinky zmluvy v časti upravujúcej poisťenie, pričom poisťné za dobu trvania zmluvy predstavuje sumu 1.872 eur, t.j. až 62,4 % istiny úveru, zatiaľ čo odplata za poskytnutie úveru tvorí len 42,37 % istiny. Vzhľadom na uvedené bola žalobkyňa povinná žalovanému zaplatiť len poskytnutú istinu v sume 3.000 eur. Žalobkyňa v období od 25.09.2017 do 09.07.2020 uhradila žalovanému celkovú sumu 3.846,22 eura, t.j. v sume 846,22 eura žalobkyňa plnila nad rámec istiny, v ktorej sume sa na jej úkor žalovaný obohatil a na vrátenie ktorého bezdôvodného obohatenia súd žalovaného zaviazal. Uznesenie tamojšieho súdu zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 24Csp/38/2020, ktorým nariadil vo veci neodkladné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.09.2017, ktorá slúžila na zabezpečenie záväzku žalobkyne splácať predmetný spotrebiteľský úver; a súčasne uložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej, ponechal v platnosti, nakoľko s ohľadom na vyhovenie žalobe vo veci samej nie je dôvod, aby bolo žalovanému uhrádzané akékoľvek plnenie súvisiace s predmetným úverom a aby boli žalobkyňi vykonávané zrážky zo mzdy. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 28.04.2022, sp. zn. 16CoCsp/29/2021, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114, tento potvrdil vo výrokoch I., II. a IV.; vo výroku III. ho zmenil tak,

že uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 24Csp/38/2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, zrušuje a žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že poisťná zmluva bola podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, z ktorého dôvodu nezahrnutím poisťenia do hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov sú skutočné náklady zastreté v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie tak správne zistil dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti posudzovaného spotrebiteľského úveru a bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Uznesenie, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, zrušil, nakoľko na jeho ponechanie v platnosti podľa § 337 ods. 3 veta druhá v spojení s § 335 ods. 3 CSP neboli splnené predpoklady, keď účelom neodkladného opatrenia nebola trvalá úprava pomerov a súd žalobe vo veci samej vyhovel. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol dňa 08.06.2022 právoplatnosť a dňa 14.06.2022 vykonateľnosť. Žalobkyňa predžalobnou výzvou zo dňa 20.07.2022, odoslanou žalovanému v uvedený deň prostredníctvom e-mailu, požiadala žalovaného najneskôr do 25.07.2022 o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 eur, v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. z dôvodu, že žalobkyňa na Okresnom súde Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 24Csp/47/2020 úspešne uplatnila porušenie svojich práv, čím jej zo zákona vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie. E-mailom zo dňa 23.07.2025 žalovaného oslovila za účelom mimosúdnej dohody, na ktorú žalovaný nereagoval.

8. Podľa § 53 ods. 1, ods. 3 zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 108/2024 Z.z.“), ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024. Konania o porušení povinností v oblasti ochrany spotrebiteľa začaté a neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

9. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané a v konaní nebolo ani sporné, že žalobkyňa so žalovaným dňa 29.08.2017 uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni úver v sume 3.000 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť v 48 mesačných splátkach po 88,98 eura; celková čiastka, ktorú sa zaviazala zaplatiť predstavovala sumu 4.271,04 eura. Žalobkyňa žalovanému do 09.07.2020 uhradila celkovú sumu 3.846,22 eura, pričom žalobkyni boli vykonávané i zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá zabezpečovala záväzok žalobkyne z predmetného spotrebiteľského úveru. Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 24Csp/38/2020, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému zdržať sa výkonu práva na zrážky mzdy žalobkyne vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá slúžila na zabezpečenie predmetného spotrebiteľského úveru; konajúci súd zároveň žalobkyni uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu proti žalovanému o určenie neplatnosti zmluvy, resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobkyňa v zmysle uznesenia podala dňa 23.07.2020 žalobu na Okresný súd Žiar nad Hronom, ktorou sa po pripustení jej zmeny domáhala voči žalovanému určenia, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a zaplatenia sumy 846,22 eura s príslušenstvom. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114, určil, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov; uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 846,22 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.01.2021 do zaplatenia; ponechal v platnosti neodkladné opatrenia nariadené uznesením

zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 24Csp/38/2020; a žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Spotrebiteľský úver konajúci súd posúdil ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko žalovaný do nákladov nezahrnul aj náklady za doplnkovú službu - poistenie schopnosti splácať úver, pričom pristúpenie k tomuto poisteniu súd vyhodnotil ako podmienku pre poskytnutie spotrebiteľského úveru žalobkyni. Vzhľadom na uvedený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bola žalobkyňa povinná žalovanému zaplatiť len poskytnutú istinu v sume 3.000 eur, pričom nebolo sporné, že žalobkyňa v období od 25.09.2017 do 09.07.2020 žalovanému zaplatila celkovo 3.846,22 eura, t.j. v sume 846,22 eura žalobkyňa plnila nad rámec istiny, v ktorej sume sa na jej úkor žalovaný obohatil a na vrátenie ktorého bezdôvodného obohatenia súd žalovaného zaviazal. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 28.04.2022, sp. zn. 16CoCsp/29/2021, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výrokoch, ktorým súd určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 846,22 eura s príslušenstvom a náhrade trov konania; vo výroku III. ho zmenil tak, že uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 24Csp/38/2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, zrušuje a žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že poisťna zmluva bola podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, z ktorého dôvodu nezahrnutím poistenia do hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov sú skutočné náklady zastreté v neprospech spotrebiteľa; dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti posudzovaného spotrebiteľského úveru a bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného tak boli zo strany súdu prvej inštancie správne zistené. Uznesenie, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, zrušil, nakoľko na jeho ponechanie v platnosti neboli splnené zákonné predpoklady. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol dňa 08.06.2022 právoplatnosť a dňa 14.06.2022 vykonateľnosť. Žalobkyňa predžalobnou výzvou prostredníctvom e-mailu dňa 20.07.2022 žalovaného v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. z dôvodu, že žalobkyňa na Okresnom súde Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 24Csp/47/2020 úspešne uplatnila porušenie svojich práv, požiadala o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 eur najneskôr do 25.07.2022. E-mailom zo dňa 23.07.2025 žalobkyňa oslovila žalovaného za účelom mimosúdnej dohody, na ktorý žalovaný nereagoval.

12. Vychádzajúc zo znenia § 53 ods. 1, ods. 3 zákona č. 108/2024 Z.z., bolo potrebné na predmetný spor aplikovať ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za takéto porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá; uvedené ustanovenie má plniť funkciu satisfakčnú a tiež i funkciu sankčnú. Účelom je predovšetkým dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany, pričom jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie vyžaduje, je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia je potrebné rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany; preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Cieľom tohto ustanovenia je predovšetkým odradiť obchodníkov, od protiprávneho konania voči spotrebiteľom; nezáleží teda, či spotrebiteľ prípadne porušil niektoré svoje povinnosti voči obchodníkovi a v akej miere. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Aj keď v prípade posudzovania primeranosti finančného zadosťučinenia nie sú zákonom dané žiadne kritériá, ktoré má súd vyhodnocovať, nemôže ísť ani o nepreskúmateľnú ľubovôľu, a teda z rozhodnutia súdu musí byť zrejmé, o aké skutkové zistenia sa súd pri stanovení konkrétneho rozsahu finančného zadosťučinenia opierať. Výška primeraného zadosťučinenia v každom

spore bude vždy závislá od výsledku posúdenia individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, pri posudzovaní a vyhodnocovaní týchto okolností musia sudy postupovať vždy diferencovane; nemožno teda vychádzať z nejakého univerzálneho zovšeobecnenia, či určitých striktných hraniciach. Ohľadom uvedených záverov súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2022, sp. zn. 7Cdo/92/2021, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 48/2022; zo dňa 18.12.2024, sp. zn. 2Cdo/131/2023; zo dňa 31.10.2023, sp. zn. 7Cdo/91/2022; zo dňa 13.12.2022, sp. zn. 9Cdo/324/2020; zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017; sp. zn. 4Cdo/298/2020; sp. zn. 6Cdo/389/2015.

13. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Žalovaný mal za to, že ak podľa žalobkyne vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie je daný okolnosťami deklarovanými v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114, potom premlčacia doba musela začať plynúť už od ich vzniku, čo je moment zhodný s uzavretím úverovej zmluvy; premlčacia doba teda nezačína plynúť od okamihu, kedy došlo k podaniu žaloby na súde, ale od okamihu, kedy sa právo mohlo po prvýkrát uplatniť, pričom žalobkyňa tak mohla urobiť kedykoľvek od 29.08.2017. Súd sa s uvedeným názorom žalovaného nestotožnil. Výklad prezentovaný žalovaným by znamenal, že premlčacia doba na uplatnenie nároku na primerané zadosťučinenie by mala začať plynúť skôr, ako bolo porušenie práva alebo povinnosti vôbec súdom zistené a judikované, resp. skôr, ako vôbec došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu; takýto výklad nemá oporu v zákone. Nárok na primerané zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, pričom tento nárok nevzniká samotným porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom, ale až úspešným uplatnením tohto porušenia spotrebiteľom na súde, čo zákon vyslovene stanovuje ako podmienku pre uplatnenie primeraného zadosťučinenia. Pokiaľ nárok na primerané zadosťučinenie vzniká až úspešným uplatnením práva na súde, je tento okamih rozhodným aj pre stanovenie začiatku plynutia premlčacej doby. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na primerané zadosťučinenie preto nemôže začať plynúť skôr, ako dňom úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom na súde, t.j. dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým bolo rozhodnuté o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. V danom prípade žalobkyňa úspešne uplatnila porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 27.07.2021, v ktorom bolo o žalobe žalobkyne právoplatne rozhodnuté v jej prospech dňa 08.06.2022. Predmetnú žalobu o zaplatenie primeraného zadosťučinenia žalobkyňa podala na súd dňa 03.08.2022, t.j. včas. Súd podporne poukazuje aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove zo dňa 04.06.2025, sp. zn. 13CoCsp/4/2025 a zo dňa 12.06.2025, sp. zn. 25CoCsp/5/2025; a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.11.2024, sp. zn. 6Co/63/2023. Pokiaľ žalovaný v súvislosti s námietkou premlčania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, súd má za to, že ani právny názor v ňom uvedený, na ktorý žalovaný poukazoval, nevyvrátil závery súdu uvedené vyššie o nepremlčaní nároku žalobkyne. Najvyšší súd sa v uvedenom rozhodnutí nezaoberal otázkou premlčania nároku na primerané zadosťučinenie spotrebiteľa podľa citovaného ustanovenia, ani začiatkom plynutia premlčacej doby. Relevantným nie je ani to, že sudy v uvedenom konaní nevytkli súčasné uplatnenie nároku na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a na priznanie primeraného zadosťučinenia. Pre úspešné uplatnenie nároku na súde je v prípade plynutia premlčacej doby a posúdenia následkov s tým spojených podstatné len to, aby bol nárok uplatnený pred uplynutím premlčacej doby. Nie je pritom vylúčené, aby bol nárok uplatnený ešte pred začatím jej plynutia, pričom s takýmto uplatnením zákon nespája žiadne právne následky; tieto spája len s uplatnením nároku až po uplynutí premlčacej doby. Napokon, Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom rozhodnutí tiež konštatoval, že právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale týmto sa zároveň vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť, a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., čo potvrdzuje závery súdu uvedené vyššie.

14. Súd, majúci nárok žalobkyne za uplatnený včas, na základe vykonaného dokazovania, za súčasnej aplikácie vyššie uvedených ustanovení a záverov vyplývajúcich z rozhodovacej praxe súdov, dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti žaloby. Jedinou podmienkou pre priznanie primeraného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi, ktorú podmienku mal súd za splnenú a preukázanú rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114,

v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.04.2022, č.k. 16CoCsp/29/2021-156, právoplatným dňa 08.06.2022. Výška priznaného primeraného zadosťučinenia je vecou voľnej úvahy súdu, v rámci ktorej však musí zohľadniť všetky individuálne okolnosti prejednávanej veci. Za účelom posúdenia primeranosti výšky uplatneného zadosťučinenia súd v danom prípade prihliadol na okolnosti tvrdené žalobkyňou v žalobe a vyplývajúce z vykonaného dokazovania, a to, že žalobkyni v dôsledku splácania spotrebiteľského úveru na základe predmetnej zmluvy o úvere (a to i zrážkami zo mzdy), ktorý úver bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 27.07.2021, č.k. 24Csp/47/2020-114, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.04.2022, č.k. 16CoCsp/29/2021-156, právoplatným dňa 08.06.2022, určený ako bezúročný a bez poplatkov, vznikla majetková ujma, nakoľko žalovanému uhradila sumu 3.846,22 eura, t.j. v sume 846,22 eura nad rámec poskytnutej istiny zo strany žalovaného, o ktorú sumu sa tento na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil; Okresný súd Žiar nad Hronom vyššie označeným rozsudkom žalovaného zaviazal na zaplatenie predmetného bezdôvodného obohatenia. Súd ďalej prihliadol na intenzitu uvedeného zásahu žalovaného a dĺžku jeho trvania, keď od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespĺňajúcej zákonom stanovené náležitosti dňa 29.08.2017 do právoplatného skončenia konania, v ktorom sa žalobkyňa úspešne domohla určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zaviazania žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, dňa 08.06.2022, uplynulo takmer 5 rokov, pričom žalobkyni boli zároveň z dôvodu zabezpečenia predmetného úveru dohodou o zrážkach zo mzdy reálne vykonávané zrážky zo mzdy zamestnávateľom žalobkyne a žalobkyňa sa musela za účelom poskytnutia jej ochrany brániť na súde, a to najskôr návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý podala na súd dňa 09.06.2020 a následne i žalobou vo veci samej, ktorú podala na súd dňa 23.07.2020, v ktorom čase už žalobkyňa nepochybne plnila žalovanému nad rámec jej poskytnutej istiny úveru. Každé súdne konanie je pritom spojené s určitou psychickou záťažou a neistotou ohľadom jeho výsledku. Zároveň súd zohľadnil, že suma 846,22 eura, o ktorú sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, nie je zanedbateľná, a to aj s ohľadom na výšku poskytnutej istiny úveru. Následne súd prihliadol i na to, že žalovaný bol právoplatným rozhodnutím súdu zaviazaný na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 846,22 eura žalobkyni spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.01.2021 do zaplatenia. Vzniknuté bezdôvodné obohatenie tak žalovaný žalobkyni zaplatil spolu s príslušenstvom, a teda vzniknutá majetková ujma na strane žalobkyne bola zo strany žalovaného uhradená, pričom z tvrdení prezentovaných stranami sporu ani z priložených dôkazov nevyplývalo, že by k zaplateniu tejto sumy došlo až na základe exekučného konania z dôvodu nedobrovoľného plnenia žalovaného, resp. nerešpektovania povinnosti mu uloženej právoplatným rozhodnutím súdu.

15. Vyhodnotiac všetky uvedené okolnosti, dospel súd k záveru, že primeraným zadosťučinením pre žalobkyňu je priznanie sumy 211,56 eura, ktorá predstavuje 25 % zo sumy 846,22 eura, o ktorú sumu sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil a zaplatenia ktorej sa musela od žalovaného domáhať na súde. Takto určenú sumu primeraného zadosťučinenia súd považoval za spravodlivú, spĺňajúcu účel primeraného zadosťučinenia, ktoré má byť pre žalobkyňu satisfakciou a zavŕšením jej ochrany porušeného práva a pre žalovaného sankciou; zároveň však nemá byť pre žalovaného likvidačné a nemá mať za následok neprimerané obohacovanie sa na strane žalobkyne.

16. Uvedené je i v súlade s rozhodovacou praxou súdov v obdobných prípadoch, v ktorých súdy priznali spotrebiteľom primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu od 20 % do 33 % zo sumy súdne vymoženého bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 14.02.2024, sp. zn. B1-10Csp/101/2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.10.2024, sp. zn. 14CoCsp/15/2024; rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 14.11.2023, sp. zn. B1-20Csp/139/2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.08.2024, sp. zn. 2CoCsp/14/2024; rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 07.12.2023, sp. zn. B1-18Csp/127/2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.06.2024, sp. zn. 9CoCsp/7/2024; rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 21.05.2024, sp. zn. 21Csp/26/2023, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.06.2025, sp. zn. 28CoCsp/42/2024; rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 16.04.2024, sp. zn. 8Csp/96/2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 04.12.2024, sp. zn. 25CoCsp/15/2024; rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 27.04.2023, sp. zn. 45C/83/2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.11.2024, sp. zn. 6Co/63/2023; rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 07.02.2023, sp. zn. 36Csp/104/2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.05.2024, sp. zn. 5CoCsp/38/2023; rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 09.08.2022, sp. zn. 11C/21/2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.06.2023, sp. zn. 10Co/138/2022.

17. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 CSP. V danom prípade bola žalobkyňa v konaní úspešná čo do základu jej nároku na primerané zadosťučinenie, ktorého výška závisela od voľnej úvahy súdu; procesný úspech strán je preto potrebné posudzovať s ohľadom na ich úspech v základe uplatneného hmotnoprávneho nároku. V konaniach, v ktorých výsledok závisí od úvahy súdu totiž nemožno spravodlivo zaťažiť stranu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu v časti plnenia priznaného na základe úvahy súdu. Pokiaľ sa teda žalobkyňa domáhala zaplatenia určitej výšky primeraného zadosťučinenia, pričom súd vyhodnotil jej žalobu ako dôvodnú, avšak s použitím voľnej úvahy považoval za primerané priznať jej zadosťučinenie v inej (nižšej) sume, je potrebné konštatovať, že žalobkyňa bola v konaní procesne úspešná čo do základu uplatneného nároku a tento jej úspech zakladá i nárok na náhradu trov konania, avšak iba vo vzťahu k priznanej výške primeraného zadosťučinenia. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy, o výške ktorej súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.